

“*Νέα Ἑστία*” 15 Ἰουνίου, 1 Ἰουλίου. Στὸ πρῶτο τεύχος βρίσκουμε βιογραφία τοῦ Μαρίνου Σιγούρου ἀπὸν ζακυνθινὸ Λεωνίδα Ζῶη καὶ συνεργασία Ψυχάρη, Λαπαθιώτη, Ναρῆ. Ἔχει καὶ δυὸ εἰκόνες ἔργων τοῦ πολὺ δυνατοῦ ἑλληνα γλύπτη Μ. Τόμπρου.

Στὸ τεύχος τῆς 1ης Ἰουλίου διαβάζουμε τὸ διήγημα τοῦ Ἀλέξανδρου Βεϊνόγλου “Οἱ θεότητες τοῦ Κοτύλου” ποὺ πήρε τὸ πρῶτο βραβεῖο στὸ διαγωνισμὸ τῆς “Νέας Ἑστίας” καὶ μελέτη τοῦ Ἀλ. Βουτιερίδη “Γιὰ δυὸ παλιὰ σονέττα”. Στὸ ἴδιο τεύχος ἀρχίζει ἡ τρίπρακτὴ comédie τοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου “Μαριτάνα” ποὺ πρωτοπαίχτηκε ἀπτὴν Κυβέλη στὰ 1923.

«*Νεοελληνικὰ Γράμματα*». Ἀπρίλης-Μῆς 1928. Τὸ τεύχος ἔχει πολλὰ διηγήματα. Ξεχωρίζουμε τὸ “Ντεμπούτο τῆς Τέρκας” τοῦ Β. Φρέρη καὶ τὴ “Βαγγελίτσα” τῆς Ἑλλης Β. Δασκαλάκη. Τὰ σημειώματα δείχνουν τὴν ἐνημερότητα τοῦ περιοδικοῦ στὴν λογοτεχνικὴ κίνηση, καὶ βάζουν συχνὰ πολλὰ πράγματα στὴ θέσιν τους.

«*Ἑλληνικὰ Γράμματα*». Στὸ φυλλάδιον τῆς 16 Ἰουνίου βρίσκουμε συνεργασία τοῦ κ. Φαλιτάιτς “Οἱ πλανόδιοι τεχνίτες στὴν Ἑλλάδα” καὶ “Οἱ χρυσοῖ”. Τὸ διήγημα τοῦ Β. Ρῶτα “Ἡ κούκλα” σὰν ἀψυχολόγητο μᾶς φαίνεται πρὸς τὸ τέλος.

Στὸ φυλλάδιον 16 Ἰουλίου ἡ κ. Ἀγγελικὴ Χατζημηχάλη γράφει γιὰ τὴν ἑλληνικὴ Λαϊκὴ Τέχνη τῆς Σάμου. Τὸ ἀρθρο της εἶναι μὲ συνέχεια. Πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἡ “Μία κριτικὴ γιὰ τοὺς κριτὲς τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου” τοῦ ὑποστράτηγου Νεόκοσμου Γρηγοριάδη. Παίρνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τί γράφτηκε γιὰ τὸν Μεγ. Ἀλέξανδρο στὰ Ἑγκυκλοπαιδικὰ Λεξικὰ Ἐλευθερουδάκη καὶ Μακρῆ, ὁ κ. Γρηγοριάδης παρατηρεῖ ὅτι δὲν ἐξετάζεται καὶ δὲν κρίνεται ὅπως ἔπρεπε ὁ Μ. Ἀλέξανδρος σὰν πολεμιστὴς ποὺ τὸ στρατιωτικὸ του ἔργο “ὄχι μόνο στὰ εὐμετάβολα ζητήματα τῆς τακτικῆς, καὶ γιὰ τὴν ἐποχὴ του εἶναι τέλει, μὰ καὶ δίνει σ’ ὅλους τοὺς αἰῶνες σχεδὸν ὅλα τὰ αἰῶνια καὶ ἀκλόνητα δόγματα τῆς στρατηγικῆς”.

«*Σύγχρονη Σκέψη*», τὸ καλὸ αὐτὸ περιοδικὸ τοῦ Σικάγου (Μάιος-Ἰούνιος 1928) ἔχει πολλὰ ὠραῖα ποιήματα — δὲν τὸ λέμε αὐτὸ βέβαια γιὰ τοὺς στίχους τοῦ Παλαμά· τέτοια παιχνιδίσματα γενικὰ καὶ ἰδίως ἀπὸν Παλαμᾶ δὲν μᾶς ἱκανοποιοῦν :

„ Τραγοῦδα μου ὄχι μὲ τραγοῦδι

„ σοφὰ πλεχτό.

„ Μὲ τῆς φωνῆς σου τὸ λουλούδι

„ πού εἶν' ἀνοιχτό.

.....

„ Καὶ τῆς φωνῆς σου καὶ τὰ τέλια

„ χρυσὰ ἀργυρά,

„ κ' εἶν' ἀπὸ λόγια καὶ ἀπὸ γέλια

„ καὶ ἀπὸ φτερά”.

Σημειώνομε τὸ ὑπέροχο “Ὅμνυει” τοῦ Καβάφη, “Τὸ δράμα ἦτοι ἡ Δεύτερη παρουσία” τοῦ Βάρναλη, “Τὸ ἑλληνικὸ ξημέρωμα” τοῦ Κ. Ν. Κωνσταντινίδη, καὶ τοὺς συμπαθητικώτατους στίχους τῶν πολὺ καλῶν νέων μας: Μ. Βαϊάνου, Βαμβακᾶ, Μαγγανάρη, Δρίβα. Μὲ διήγημα συνεγγάζονται οἱ γνωστοὶ Ἀντ. Γιαλούρης, Β. Φρέρης, Βισάνθης, Κόβας.

“**Μουσικὰ Χρονικὰ**”. Ἐνα περιοδικὸ γιὰ μουσικὴ ἀποκλειστικὰ εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ τὴν Ἑλλάδα πού ἔχει μεγάλη μουσικὴ κίνηση καὶ πολλὰ καλὰ στοιχεῖα. Ἐνα τέτοιο ὅμως περιοδικὸ πρέπει νὰ σταθεῖ ψηλά, μακριὰ ἀπὸ προσωπικά, καὶ ν’ ἀγκαλιάσει ὅ,τι καλύτερο ἔχει ἡ μουσικὴ Ἑλλάδα.

Συνεγγάζονται ὁ Μητρόπουλος, ὁ Λαμπелέτ, ὁ Κουνελάκης καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

“**Ἰόνιος Ἀνθολογία**”. Μάϊος-Ἰούνιος 1928. Ξεχωρίζομε ἕνα Ζακυνθινὸ θρύλλο γιὰ τὴν Ἰουδῆθ (Δοῦθα στὴν λαϊκὴ λαλιά)· ἕνα διήγημα τῆς κ. Μαριέττας Μινώτου· καὶ μετάφραση ἀπὸ τὴν Μυρτιώτισσα ἐνὸς ποιήματος τῆς Noailles.

“**Νέα Ἐπιθεώρησις**”. Μηνιαία ἔκδοσις Ἀθήνα, ἀρ. 6 Ἰουνίος, ἀρ. 7 Ἰούλιος. Μὲ συνεργασίαν τῆς Εἰρήνης Δενδρινοῦ (ποίημα «Ὁ Αὐριανός»), τοῦ Νικολαΐδη (διήγημα «Σὰ Σκυλί»), τοῦ Πικροῦ (ἄρθρον «Ἐνας ὁλόκληρος αἰώνας»), καὶ τοῦ Ἀλιθέρη (ποίημα «Τὸ Τραγοῦδι τῶν Στρατιῶν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου»).

“**Libre**” ἀρ. 68-69, Ἰούνιος-Ἰούλιος 1928. Στὸ φυλλάδιον αὐτὸ τοῦ “Libre”, πού βγάζει κάθε δυὸ μῆνες ὁ καθηγητὴς Ρουσσελ στὸ Montpellier, κρίνονται πολλὰ βιβλία. Στις “Notes” παρατηροῦμε τὴν ἀγγελίαν ἔκδοσης τοῦ καθηγητῆ ἐνὸς ὕμνου τοῦ Καλλιμάχου — κείμενον, μετάφρασις, καὶ σχόλια.

“**Νέοι Ρυθμοὶ**” μηνιαῖο λογοτεχνικὸ περιοδικὸ πού διευθύνει στὴ Δράμα ὁ Κώστας Δρακόπουλος. Στὸ φύλλον τοῦ Ἀπριλίου ση-

μειώνομε τὴ συνεργασία Ἀπ. Μαρμέλη, Σίτσας Καραϊσκάκη, Κώστα Δρακοπούλου καὶ Ἀγγελοῦ Μεντζελίδη — ποιήματα. Μ' ὅλην μας τὴ καλὴ διάθεσιν δὲν μπορέσαμε νὰ διαβάσωμε τὸ δράμα τοῦ καλοῦ λογίου Μ. Βάλσα, ἔτσι πού τυπώθηκε δὲν ἔχει μήτε ἀρχὴ μήτε τέλος.

«**Πανόραμα**». Μηνιαία καλλιτεχνικὴ καὶ φιλολογικὴ ἔκδοσις. Κάϊρον - Ἀλεξάνδρεια. Ἑλάβαμε τὸ τεῦχος τοῦ Μαΐου. Περιέχει πρὸς τοῦ Βαϊάνου, στίχους καὶ τοῦ Μ. Ἀναγνωστοπούλου, διηγήματα τοῦ Χάρη καὶ τοῦ Τσαγκαράδα. Ἐχει εἰκόνα τοῦ Ἀγγέλου Βλάχου, καὶ φωτογραφίες σχετικὲς μὲ τὴν ἐργασία τοῦ αἰγυπτίου γλύπτου Μουχτάρ.

Τὸ τεῦχος Ἰανουαρίου-Ἰουνίου 1928, τοῦ «**Περιοδικοῦ Δελτίου Βιβλιοθήκης Κρητικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου**» ἐν Χανίοις, περιέχει μιὰ ἐργασία τοῦ κ. Τωμαδάκη πάνω σὲ χρυσόβουλλο τῶν Κομνηνῶν, καὶ μιὰ ἄλλη τοῦ κ. Ν. Ι. Παπαδάκη πάνω σ' ἓνα παλαιὸ χειρόγραφο βιβλίον, ἱστορικοῦ περιεχομένου, πού βρίσκεται στὴν Ἱερὰ Μονὴ Γωνιάς.

«**Ἀτλαντὶς**». Μηνιαῖο περιοδικὸ Νέα Ὑόρκη. ἔχομε ὑπ' ὄψιν τὰ τεύχη Μαΐου καὶ Ἰουνίου. Στὸ πρῶτο ξεχωρίζομε : «**Ἡ Παλαιὰ καὶ ἡ Ἀρχαία Κόρινθος**», «**Ὁ Ἰππόδρομος τῆς Κωνσταντινουπόλεως**» Ι. Π. Χρυσανθοπούλου· «**Ἡ ἑκατονταετηρεὶς τοῦ Στρατηγοῦ Μαιζῶνος**» Α. Δασκαλάκη (ἡ δυὸ παλαιᾶς χαλκογραφίες τοῦ Μαιζῶνος πολὺ ἐνδιαφέρουσες)· «**Ἡ κατασκευὴ τοῦ Ἀγίου Μύρου**» Β. Θ. Σούστη. Στὸ δεύτερον, «**Ἡ καθέλκυσις τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ ὑποβρυχίου**» Α. Δασκαλάκη, «**Ὁ καπετὰν Πανάγος**» Π. Χόρν, «**Ὁ Βόλος καὶ τὰ προάστειά του**» «**Μεγῶλοι καὶ Λησμονημένοι Ἕλληνες ζωγράφοι**» Π. Γ. Ζωγράφου.

«**Παρθενών**». Μηνιαῖον εἰκονογραφημένον ἐγκυκλοπαιδικὸν περιοδικόν. Ἰούνιος, Ἀθῆναι. Μὲ συνεργασία τοῦ Βουτυρά, τοῦ Καμπούρογλου, τοῦ Συλβίου. Στὴν στήλη «**Ἕλληνες ποιηταὶ**» βρίσκονται τὸ «**Βενετσιάνικο**», τοῦ Μαλακάση, «**Ὁ ὄρθρος τῶν ψυχῶν**» τοῦ Γρυπάρη, καὶ «**Παθητικὰ κρυφομιλήματα**» τοῦ Παλαμᾶ. ἔχει καὶ μιὰ εἰκόνα τῆς περίφημης Μαρίας Μακρῆ, τῆς Ἀθηναϊκῆς καλλονῆς τοῦ 1816.

«**La Gaceta Literaria**». Μαδρίτη. Ὁραῖο δεκαπενθήμερον περιοδικὸν πού ἀσχολεῖται μὲ τὰ γράμματα, τὴν τέχνην, τὴν ἐπιστήμην· κυρίως στὴν ἰσπανικὴ ἐκφανσὴ τους. Γράφει ὁμως καὶ γιὰ

τις ἐκφάνσεις τους σὲ ἄλλες γλώσσες. Στὸ περιοδικὸ συνεργάζεται ὁ πολὺ γνωστὸς λόγιος κ. Ν. Πέρκας· στὸ φύλλο τῆς 15 Μαΐου ἔχει ἓνα ἄρθρο πάνω στὴν νεοελληνικὴ φιλολογία.

«**La Semaine Egyptienne**». Τὸ ὄργανο αὐτὸ περιοδικὸ τοῦ Καίρου εἶναι πολύτιμο ὄργανο τῶν γαλλογλώσων λογίων τῆς Αἰγύπτου ἀλλὰ καὶ δὲν παραμελεῖ τὴν Ἑλληνικὴ φιλολογία. Στὰ τεύχη τῆς 5 καὶ 20 Ἰουνίου καὶ 25 Ἰουλίου βρίσκουμε μετὰφραση τῆς «Κερένιας Κούκλας» τοῦ Χρηστομάνου κατωμένη ἀπὸ τὴν κ. Ἀθηνᾶ Ι. Παπᾶ, καὶ μεταφράσεις ποιημάτων τοῦ Καβάφη καὶ τοῦ Δροσίνη. Τὰ croquis τοῦ κ. Α. Μακρῆ — γιὰ τὴν «Κερένια Κούκλα», γιὰ ἓνα ποίημα τοῦ Καβάφη, καὶ γιὰ μιὰ πρόζα τοῦ Ράσιμ — πολὺ ἐπιτυχημένα.

«**Hellas**». Ὁργανον τοῦ Γερμανοελληνικοῦ Συνδέσμου. Τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἐκδίδεται στὸ Ἀμβούργο. Ἀρχισε ἀπ' τὸ 1921. Εἶναι ὅπως διαβάζομε σὲ φυλλάδιό του τοῦ Μαΐου «τὸ μόνον περιοδικὸν ἐν Γερμανίᾳ τὸ παρακολουθοῦν βῆμα πρὸς βῆμα τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος». Ἀσχολεῖται ὁμως ἐπίσης καὶ γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ λογοτεχνία. Στὸ τεῦχος τοῦ Μαΐου ἔχει ἓνα ἄρθρον τοῦ σοφοῦ ἑλληνιστοῦ Ντιέτριχ ὑπὸ τὸν τίτλον «Abteilung Neugriechische Literatur».

«**Παναιγύπτια**». Κάθε φυλλάδιο τοῦ εἰκονογραφημένου αὐτοῦ παιδικοῦ περιοδικοῦ ποὺ ἐκδίδουν τὰ «Γράμματα» βγαίνει ἐπιμελημένο καὶ μὲ ὕλη κατάλληλῃ γιὰ νὰ μεταδώσει στὰ παιδιά πολλὰς γνώσεις καὶ πληροφορίες ἐνῶ συνάμα τὰ διασκεδάζει. Ἡ φιλολογικὴ συνεργασία τῶν παιδιῶν, στίς στήλες τοῦ περιοδικοῦ, τὰ γυμνάζει στὴν καλὴ καὶ προσεχτικὴ χρῆση τῆς γλώσσας μας — ἀσκησις ἰδιαιτέρως ὠφέλιμη στὴν Αἴγυπτο ὅπου τὰ ἑλληνόπαιδα δὲν μιλοῦν καὶ δὲν ἀκοῦν πάντα ἑλληνικά. Ἐξαίρετοι οἱ παράγραφοι τῆς Ἑγκυκλοπαιδικῆς Σελίδας (τοῦ Ἀφρίτ) στὰ φυλλάδια 16 Ἰουνίου - 21 Ἰουλίου ποὺ ἔχομε ὑπ' ὄψιν. Ὁ κ. Ν. Σαρρῆς βρίσκει ἐπίσης πολὺ κατάλληλα πράγματα γιὰ νὰ μάθει στὰ παιδιά καὶ στοὺς ἐφήβους. Στὸ φύλλο τῆς 21 Ἰουλίου ὁ «Νέστορ» δίνει στοὺς ἀναγνώστας τῶν «Παναιγυπτίων» μιὰ ἰδέα τῆς Καβαφικῆς ποίησης ἀναλύοντας ὁμορφα καὶ μὲ σαφήνεια τὸ ποίημα «Ἀπολείπειν ὁ Θεὸς Ἀντώνιον».

Τὸ «**Journal des Hellènes**», Παρίσι, δίνει ὄχι μόνον νέα τοῦ ἑλληνισμοῦ τῆς Γαλ'ίας, ἀλλὰ μὲ τις ἀνταποκρίσεις του ἀπὸ

τὴν Ἑλβετία, ἀπὸ τὴν Λόνδρα, ἀπὸ τὸ Βέλγιο, καὶ ἀπὸ ἄλλου μᾶς πληροφορεῖ καὶ γιὰ τὴν κίνησιν τοῦ ἑλληνισμοῦ σὲ διάφορες χώρες τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Ἡ εἰκονογράφηση τοῦ "Journal des Hellènes" εἶναι πολὺ ἐπιμελημένη — σημειώνουμε εἰκόνα τοῦ κ. Γεωργίου Σπετσεροπούλου (φύλλο τῆς 10 Ἰουνίου) εἰκόνες ἀπὸ τὴν Κόρινθο (φύλλο τῆς 24 Ἰουνίου). Διαβάζομε στὸ φύλλο 24 Ἰουνίου μιὰ πολὺ καλὴ ἀνταπόκρισις ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, "Τὸ Καλλιτεχνικὸ καὶ φιλολογικὸ Δεκαπενθήμερον" τοῦ κ. Μάριου Βαϊάνου. Σημειώνουμε ὅτι στὲς ἀρχαιροεῖς τῆς Ἑταιρείας τῶν Ἑλλήνων Καλλιτεχνῶν καὶ Συγγραφέων τοῦ Παρισιοῦ, ἐξελέγη μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ὁ νέος ἀλεξανδρινὸς ζωγράφος γ. Α. Παπαγεωργίου.

"Μόδα καὶ Τέχνη" Ἰούλιος 1928. Ἐνα πολὺ καλὸ φυλλάδιο ποὺ χώρια ἀπ τὴν εἰδικότητά του γιὰ τὴν μόδα, περιέχει καὶ λογοτεχνικὰ σελίδες.

Τὰ φυλλάδια τοῦ Ἰουλίου τοῦ "Cinégraphie Journal" (ἐβδομαδιαίου περιοδικοῦ) ἦταν ὅπως πάντα γεμάτα ἀπὸ νέα τῆς καλλιτεχνικῆς καὶ κοσμικῆς ζωῆς τῆς Ἀλεξανδρείας· οἱ ἀναγνώστες βρίσκουν ἀκόμη στίς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ εὐχάριστα διηγήματα καὶ χρονογραφήματα.

"Αἰθιοπικὸς Κόσμος". Ἑβδομαδιαία Ἐφημερίς, Ἀδδὶς Ἀμπέμπα. Εἶναι τὸ ὄργανον τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀβυσσηνίας, καὶ ἐνδιαφέρον καὶ γιὰ τὸν ἑλληνισμό γενικά, ἰδίως δὲ γιὰ τὸν ἑλληνισμό τῆς Αἰγύπτου, ὁ ὁποῖος παρακολουθεῖ μὲ συμπάθειαν τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου στὲς νοτιότερες ἀφρικανικὰς χώρας Σουδάν καὶ Ἀβυσσηνία. Σ' ἕνα φύλλον τοῦ "Αἰθιοπικοῦ Κόσμου" τοῦ Ἰουνίου διαβάζομε ἄρθρον τοῦ κ. Ε. Π. Χατζηϊωάννου "Ἡ Αἰθιοπία βαίνουσα πρὸς τὸν πολιτισμὸν" σ' ἕνα ἄλλο (τοῦ Μαΐου) γίνεται λόγος γιὰ τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἀβυσσηνίαν ὁ Μητροπολίτης Ἀξώμης.

"Κερκυραϊκὴ Ἑλπίς", ἑφημερίδα, Κέρκυρα. Τὴν συστήνομε στοὺς Κερκυραίους, καὶ γενικά στοὺς Ἑπτανησίους τῆς Αἰγύπτου. Καὶ εἰδήσεις ἐνδιαφέρουσες περιέχει, καὶ ἀρθογραφία καλὴ. Μιὰ ἀνταπόκρισίς της (στὸ φύλλον 18 Ἰουνίου) ἀπὸ τὴν Ἀθήνα δίνει περιγραφὴν τοῦ ἐορτασμοῦ στὸν Παρνασσὸ τῆς ἐπετείου τῆς ἐνώσεως τῆς Ἑπτανήσου, καὶ σημειώνομε τὴν εὐστοχὴν ἰδέαν ποὺ εἶχαν οἱ ἐορταζόμενοι νὰ στείλουν "τηλεγράφημα ἀδελφικοῦ χαιρέτισμοῦ πρὸς τοὺς ἀγωνιζομένους Κυπρίους διὰ τὴν ἑνωσιν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος".

“*Αρχιδα*”. Εβδομαδιαίο φύλλο τοῦ Σικάγου ἐκδιδόμενον τὴν Κυριακὴν μὲ πολλὰς εἰδήσεις σχετικὰς ἰδίως μὲ τοὺς Πελοποννησίους τῆς Ἀμερικῆς· στὸ φύλλον τῆς 1ης Ἰουλίου διαβάζομε στίχους τοῦ Σκίπη “Διαβαίνει ἡ Προσφυγία....”

“*Νέα Ἡχώ*”, Πόρτ-Σάιτ. Ἀπ’ τὴν ἀρθογραφίαν τοῦ Ἰουλίου τῆς καλῆς αὐτῆς ἡμερικίδας ξεχωρίζομε τὸ ἄρθρον “Ἰωδωκανῆ-σιν κινηθῶμεν”.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΟΤΑΝ γυρίζεις κανεὶς ἀπὸ ἓνα ταξίδι γιὰ πρώτη φορὰ εἰς τὴν Ἀθήναν ὅπου γνώρισε, σχετίστηκε καὶ ἀγάπησε τοὺς Ἀθηναίους λογίους ἔχει τόσα νὰ πεῖ πὺν δύσκολα περιλαμβάνονται σ’ ἓνα σημείωμα γιατί εἶναι πολλὰ, πάρα πολλὰ. Ἐμεῖς οἱ Ἀλεξανδρινοὶ διαφέρομε ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους μ’ ὅλο πὺν ἔχομε μ’ αὐτοὺς καὶ τὴ στενὴν συγγένειαν τῆς φυλῆς καὶ τὴν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν, καὶ αὐτὸ γιατί δὲν συνδεθήκαμε ψυχικὰ ποτέ. Τί καλὰ οἱ ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Ἀθήναν. Πόσο πλούσια ἡ φιλολογικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ κίνησις· μὲ πόση δίψα τὴν ἀπολαμβάνει ὁ Ἀλεξανδρινός. Πόσες συμπαθητικὰς μορφάς, πόσα φιλικὰ χέρια, πόσες εἰλικρινεῖς ἐκδηλώσεις ἀγάπης.

Καὶ ξεχωρίζει κανεὶς :

Μιὰ ποιητικὴ πνοὴ πὺν φτάνει παντοῦ, μιὰ ψυχικὴ δύναμις πὺν ἀγκαλιάζει τὸ σύμπαν, — ὁ Ἀγγελος Σικελιανός, φτιαγμένος γιὰ νὰ κυνηγᾷ τὰ μεγάλα, μόνο τὰ μεγάλα. Ξεχωριστὴ φυσιογνωμία, μὲ κάτι μάτια πὺν ὅταν βλέπουν θέλουν νὰ τὰ δοῦν ὅλα καὶ τὸ κατορθώνουν.

Στὴν ταβέρναν, τὸ κέντρο του, βρίσκεις τὸ Βουτυρά, μποέμ, καὶ στέχεις. Νὰ πραγματικὸς καλλιτέχνης, ὁ Ἕλληνας πὺν γνώρισε τὴ ζωὴν, πὺν πάλαψε καὶ ξέσπασε στὸ διήγημα γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ πεῖ ὅλα, νὰ παρουσιάσει λεπτομέρειες. Πόσο μ’ ἀρέσει ὁ Βουτυράς. Σοῦ δίνει νὰ πιεῖς ἓνα κρατὶ μαζύ του καὶ σὰν σὲ συμπαθήσει σοῦ μιλά, σ’ ἀνοίγει τὴν καρδίαν του, σοῦ λέει τὰ μυστικά τῆς τέχνης του, μ’ ὅλη τὴν εἰλικρίνειαν, μ’ ὅλη τὴν πίστη.

Μὲς εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς, ἓνα δωμάτιον συμπαθητικόν.